

uno y otro se postraba
y a Vos la cerviz rindieron,
publicando aquí en el suelo
tu amparo á la criatura.
Merezcamos, etc.

Con dichos bueyes arando
tu imágen vió el labrador
en el madroño, quedando
ciego, con tal resplandor;
y a dar cuenta con anhelo
del prodigio, se apresura.
Merezcamos, etc.

Después que os dieron hospicio
agradecida os mostrais,
pues las cosechas colmais
dando de piedad indicio,
al que os invoca con celo
la protección asegura.
Merezcamos, etc.

Cuando por nuestros pecados
Dios con llave cerró el cielo,
de sed pereciendo el suelo
y los campos ya agostados;
Vos remediasteis el duelo
dando prueba de ternura.
Merezcamos, etc.

Vuestros milagros Señora
son tales, que al mundo asombran,
huye el mal de los que os nombran
y eligen por protectora;
al invocar tu consuelo
huye toda desventura.
Merezcamos, etc.

Quien vuestra lámpara enciende
en tiempo que enfermo está,
confíe que logrará
la sanidad que pretende;
pues le escuchais con desvelo
si os invoca con fe pura.
Merezcamos, etc.

Pues este término honrais,
y a sus fieles labradores
de gracias y de favores
en todo tiempo colmais,
desterrad en este suelo
del pecado la amargura.
Merezcamos, etc.

Consuelo, gloria y honor
sois de Albuixech, ¡Oh María!
sois su luz su norte y guía
y abogada ante el señor;
de la muerte el desconsuelo
trueque tu amor en dulzura.
Merezcamos, etc.

Alabaros noche y día
es nuestro mayor blasón;
y aclamaros con tesón
del afligido alegría;
de tu virtud el modelo
siga toda criatura.
Merezcamos, etc.

Pues de Albuixech, Virgen pura
sois gloria, honor y consuelo.
*Merezcamos en el cielo
gozar de vuestra hermosa.*

**Los Goigs de la Sacratíssima Verge
Maria d'Arbuixec, composts per un
devot, 1620**

Planta nova en terra vella
rosa fresca en arbre sec,
*de les belles la més bella
sou Vós, Verge d'Arbuixec.*

Vós, de l'estirp de Jessé
de l'arbre sec de Judea,

a la Flor que el món sosté
concebés en Galilea.
Fa-us donar fruita novella
de l'Esperit Sant lo rec;
de les belles la més bella, etc.

Sens humor d'acte carnal,
nos donàreu fruit i flor
parint la nit de Nadal
en Betlem al Redemptor.
Restàreu Mare i donzella
com de fe confesse i crec;
de les belles la més bella, etc.

Baltasar, Gaspar, Melcior,
tres Reis esta Flor honoren;
portant encens, mirra i or,
com a Rei del cel adoren.
Senyala'ls la meravella
una estela d'aquest cel,
de les belles la més bella, etc.

Esta Flor fonc maltractada,
per los pecadors mori;
i d'eix arbre separada,
dins tres dies reflori.
Ser la Flor blanca i vermella,
Déu i home creure dec,
de les belles la més bella, etc.

Ab gran triumpo i alegria
se'n pujà esta Flor al cels,
mirant-lo Vós, gran Maria,
los apòstols i altres fels.
I present vos aparella
i us alcanç en lo seu prec;
de les belles la més bella, etc.

Causà-us lo do, gran delit,
quan vingué ab gran eficàcia
del cel lo sant Esperit
i us regà ab la sua gràcia.
Cobri-us com la sarsa vella
de foc més ardent que el grec;
de les belles la més bella, etc.

Acabada la jornada,
al verger del cel tresplanta,
dels àngels acompanyada,
lo Fill, la virginal planta.
I causà l'absència d'ella
als fels gran plor i gemec;
de les belles la més bella, etc.

Puix feu tanta meravella
clara Verge d'Arbuixec,
els devots d'esta capella
consoleu, Senyora, us prec.
Sagrada Mare i donzella
per la qual salvar-nos crec,
*de les belles la més bella
sou Vós, Verge d'Arbuixec.*

Goigs a la Mare de Déu d'Albuixec

Un dos de setembre
tan nostre com seu
visita sa terra
la Mare de Déu.

Dels cors llauraora,
on sembla el amor,
les mans vol amprarse
d'un fill llauraor.

El fill i la Mare,
que's troben només,
fan lliga per sempre
amb un alborser.

Es Ella la rosa
d'eixe arbre florit,
fillets son els brots,
criats al seu pit.

Es Ella la savia,
com riu de verdor
del arbre, que brolla,
serán ells penjolls,

Es Ella morena,
tostaeta del sol,
torrats com la terra
serán ells i heu son.

Es Ella mateixa
qui atrau al seu plà
un rogle de cases
per fer d'ell la Llar.

I el nom de la Verge,
la del Alborxer,
bateja i consagra
la Llar d'Albuixech.

Aixina comença
l'història sagrà
del poble que lluita
per tindre el seu pá.

El pá de la terra,
que's fruit del treball,
i el pá que no es compra,
el DO de la pau.

El nom i l'història
ho son per aixó
per fills i la Mare
com llum de dos focs.

Puix Ella fon roca
del poble naixent,
cal sempre assentarse
en ver fonament.

Preguem doncs, preguem tots,
els fills d'Albuixech:
qu'ens faltes mai, Mare,
del nostre Alborxer!

Misses a la Mare de Déu

**1. ESDEVENIMENTS EN QUÈ ES
REALITZEN**

S'ha format una Escolania d'Infants (generalment amb els xiquets que van a fer la Primera Comunió) que canta una missa a la Mare de Déu totes les dies 2 de cada mes, ja que el dia 2 de setembre és celebra la festa de la Mare de Déu d'Albuixec.

2. LLETRA I MÚSICA

Tant la lletra com la música pertanyen als missioners per a recordar a la Mare de

Déu i s'intercalen alguns vers que fan referència a la Mare de Déu d'Albuixec.

BIBLIOGRAFIA

Partitures i lletres, M.ª Pilar Ruiz.
Goigs valencians, Ricard Blasco. Ed. Gorg.
Albuixech, su virgen, su madre y su patrona, Pascual Huguet (1948).
Albuixech, Vicente Ample i Vicente Zaragoza Bueno. (Albuixec, 1983.)

**Cecilia Ferrandis i Ruiz
Pilar Pellicer i Brumós**
(*Història de la Música 2. º*)